

Coloseni - Comentarii Jean Koechlin

Coloseni 1:1-11

Aceasta scrisoare este adresata unei adunari pe care Pavel n-o vizitase niciodata (cap. 2.1). Colose pare sa fi primit evanghelia prin intermediul lui Epafra, slujitor al lui Dumnezeu despre care aici (v. 7, 8) si in capitolul 4.12,13 este data o marturie remarcabila. Potrivit obiceiului sau, apostolul pune in evidenta mai intai tot binele posibil la vremea credinciosilor carora le scrie. Sa ne inspiram si noi din exemplul sau. Credinta, speranta si dragostea erau fructul intreit si complet adus de evanghelie la Colose (v. 4, 5). Insa ceea ce hraneste credinta, ceea ce sustine speranta si ceea ce inflacareaza dragostea este cunostinta lui Dumnezeu (v. 10). De aceea, apostolul cere pentru coloseni, in rugaciunea lui, ca ei sa fie umpluti de aceasta cunostinta. Trebuia ca umblarea lor – si a noastra – sa se supuna unui dublu motiv. Fata de cei din jurul nostru: sa ne aratam vrednici de Cel Caruia afirmam ca-I apartinem! Si, mai presus de toate, fata de Domnul, daca-L iubim: sa cautam sa-I fim placuti in toate privintele! Gloria exercita asupra noastra o atractie puternica (v. 11). Dar de ce se impune toata puterea Domnului? Nu pentru o asa lupta spectaculoasa, nici chiar pentru a vesti, aici, evanghelia, ci, simplu, pentru a ne da rabdare si consecventa („orice rabdare si indelunga-rabdare“) – cu bucurie. Sunt victorii pe care avem ocazia sa le obtinem in fiecare zi!

Coloseni 1:12-23

Adevaratul crestinism nu este o religie, un ansamblu de adevaruri la care sa aderam. Este cunoasterea experimentală a unei Persoane. Crestinismul este Hristos cunoscut si trait. Am fost pusi in relatie cu o Persoana neasemuita: Fiul dragostei Tatalui. El ne-a facut parte de lumina, de un loc in Imparatie, de rascumparare, de iertarea pacatelor, de pacea pe care a facut-o prin propriul Sau sange (v. 20)... Ceea ce confera insa maretie unei asemenea lucrari este insasi maretia Celui care a implinit-o. Si apostolul enumera dintr-o rasuflare gloriile Celui Preaiubit: ce este El, ce a devenit si ce ne-a facut. El afirma dubla Lui intaietate: asupra universului creat si asupra Adunarii, prin cele doua titluri, de Intai-nascut din toata creatia (adica de Mostenitor universal) si de Intai-nascut dintre cei morti. Prin El, viata a iesit din neant in creatie si, de asemeni, a iesit din mormant in rascumparare. El este Creatorul tuturor lucrurilor din ceruri si (de) pe pamant (v. 16). El este Reconciliatorul, Cel care a impacat toate lucrurile pe pamant si in ceruri (v. 20). In sfarsit, El este Stapanitorul care trebuie sa aiba cel dintai loc in toate lucrurile. In ceruri, pe pamant si in inimile noastre (v. 18)!

Coloseni 1:24-2:5

Slujitor al evangheliei (v. 23b), Pavel era, de asemeni, slujitor al adunarii (v. 25). Cu pretul atator suferinte, el lucra si lupta pentru ea (v. 28, 29). «Munca», «suferinta» si «lupta» sunt sensurile pe care le are pentru el cuvantul «slujba» (vezi Numeri 4.3). El vestea tainele, ascunse celor intelepti si priceputi, dar descoperite celui mai tanar credincios (v. 26; cap. 2.2b; comp. cu Efeseni 3).Cu

aceasta ocazie facem o paralela intre cele doua epistole, cea catre Coloseni si cea catre Efeseni. In timp ce in Efeseni crestinul este privit asezat in locurile ceresti in Hristos (Efeseni 2.6), in Coloseni este privit ca fiind pe pamant, avandu-L pe Hristos in el: speranta gloriei (v. 27). Ce gand! Cel in care „locuieste trupeste toata plinatatea“ (cap. 2.9) locuieste El Insusi in inimile lor Sai. Intelegem atunci de ce, inainte de a spune despre „vorbiri convingatoare“ (v. 4) si despre „inchipuirile mintii omenesti“, apostolul incepe prin a prezenta excelentele realitati crestine, ca pentru a le pune in contrast. Intr-adevar, noi avem in Hristos „toate bogatiile sigurantei depline a intelegerii“ si „toate comorile intelepciunii si ale cunostintei“ (v. 2, 3). Ce am mai cautat in afara Lui?

Coloseni 2:6-19

Preocuparea cu gloriile Domnului Isus este mijlocul de a fi ziditi si inradacinati in El (v. 7). Radacinile unui arbore ii asigura deopotriwa hrana si stabilitatea (Proverbe 12.3). Crestinul, daca nu este intarit in credinta (cap. 1.23), risca sa fie antrenat de „orice vant de invatatura“ (Efeseni 4.14; comp. cu Matei 13.21). Si tocmai asemenea vanturi periculoase bateau la Colose: filosofia (v. 8), traditia, inchinarea la ingeri (v. 18), randuieli religioase (v. 22), ... tot ceea ce versetul 8 numeste „amagire desarta“. Cu o nu mai mica imaginatie, astazi sunt inventate si raspandite doctrine si teze. Sa ne ferim sa ne plecam urechea la vreo invatatura care se departeaza de Cuvantul lui Dumnezeu! Vrajmasul sufletelor noastre, prin agentii pe care-i foloseste, voia sa ne insele (v. 4), sa ne transforme in prada sa (v. 8), sa ne faca in mod fraudulos sa pierdem premiul alergarii (v. 18). Lupta cea mare insa a fost purtata si castigata de Altul. Crucea, locul unde Satan pentru o clipa s-a crezut triumfator, a marcat infrangerea lui totala si in public (v. 15), el insusi fiind dezbracat de armura in care se increzuse si de bunurile lui (cititi Luca 11.21,22). Sa nu ne lasam rapiti, sau mai degraba sa nu-l rapim noi Domnului ceea ce li apartine, orice-ar fi!

Coloseni 2:20-3:7

Ceea ce trebuie sa facem sau ceea ce nu trebuie sa facem decurge din ceea ce suntem. Pozitia noastra dubla urmeaza sa fie precizata (v. 12, 13). 1. Noi suntem morti impreuna cu Hristos (v. 20), morti fata de cunostintele elementare ale lumii; nu mai putem lua ca regula de viata principiile care guverneaza lumea, cu pretentiile ei morale sau religioase si cu aprecierile ei, deseori false, despre bine si despre rau. 2. Noi suntem „inviati impreuna cu Hristos“ (cap. 3.1). Fiind oameni de sus, sa ne gandim la cele de sus, aplicand principiile de sus in imprejurarile noastre cele mai obisnuite. „Ati murit“, confirma versetul 3, iar viata noua, nepieritoare, pe care o aveti in prezent, este „ascunsa cu Hristos in Dumnezeu“. „De aceea lumea nu ne cunoaste“ – adica nu ne poate intelege – „pentru ca nu L-a cunoscut pe El“ (1 Ioan 3.1). Dar cand Hristos Se va arata, atunci toti vor sti care era secretul nostru. Desi viata noastra este in cer, ne raman pe pamant „madulare“ morale periculoase, altfel spus, poftele noastre. Sa dam mortii toate aceste manifestari vinovate ale omului vechi. Din pricina lor „vine mania lui Dumnezeu peste fiii neascultarii“. Din pricina lor, de asemenea, aceasta manie a cazut asupra Inlocuitorului nostru perfect.

Coloseni 3:8-17

Ceea ce a dezbracat omul cel vechi se compune din triste zdrente, desemnate in versetele 8 si 9: manie, rautate, defaimare... Sa ne fie rusine sa ne infatisam astfel! Sa imbracam mai degraba vesmintele luminoase ale omului nou, caruia Hristos ii este Modelul desavarsit (v. 10). Podoabele Sale sunt descrise: mila..., smerenie, blandete, indelunga-rabdare, iertare... Iar mai presus de toate, sa ne acoperim cu dragostea, care este insasi natura Sa, pentru ca dragostea ne va face recunoscuti ca ucenici ai lui Isus (Ioan 13.35). Starea noastra launtrica nu este de mai mica importanta. In noi trebuie sa locuiasca: Hristos care este totul (v. 11b), pacea Sa (v. 15), Cuvantul Sau (v. 16). Doar a avea Biblia acasa sau chiar la capatai nu ne va face nici cel mai mic bine. Bucatele cele mai tonice nu ne hranesc cata vreme raman in farfurie. Cuvantul trebuie sa locuiasca in noi din belsug (Romani 10.8). Un alt mijloc la care inca nu ne gandim, pentru a fi invatati si indemnati, sunt cantarile cantate lui Dumnezeu de inimile noastre (Psalmul 119.54). Sa nu-L privam de acestea nici pe El, nici pe noi. In fine, pentru fiecare dintre cuvintele sau faptele noastre, o dubla intrebare va servi ca piatra de incercare. Pot eu spune sau face aceasta in Numele Domnului Isus? Pot eu sa-l aduc multumiri pentru aceasta lui Dumnezeu Tatal?

Coloseni 3:18-4:6

Capitolul 3.10,11 stergea toate diferentele dintre creaturile lui Dumnezeu, pentru a nu mentine decat distinctia fundamentala dintre omul cel vechi si omul cel nou (comp. cu Galateni 3.27,28). Aici insa crestinul, in care coexista cele doua firi, este examinat in relatiile sale cu altii si in acelasi timp cu Dumnezeu. Spre deosebire de restul epistolei, unde avem de-a face cu Hristos („Viata noastra“), aici El este numit Domnul, pentru a sublinia drepturile Sale si autoritatea Sa. Copii, femei, sotii, slujbasi sau stapani, fiecare, la locul sau si in felul sau, slujeste „Domnului Hristos“. Iar „fata de cei de afara“ (v. 5), care trebuie sa fie atitudinea noastra? In primul rand o umblare inteleapta, ilustrand adevarul! Apoi un limbaj plin de har si de fermitate, potrivit situatiei si starii fiecaruia! De asemenea, rugaciuni (v. 3)! Pavel le solicita pentru el insusi. Si remarcam ca nu usa inchisorii doreste el sa o vada deschisa, ci usa evangheliei. Aceste versete corespund celor din Efeseni 5.22–6.9. «In aceste doua pasaje este foarte frumos de vazut in ce fel doctrina divina patrunde in toate detaliile vietii si raspandeste parfumul perfectiunii sale peste toate relatiile.»

Coloseni 4:7-18

Pavel, intemnitat la Roma, s-a folosit de acelasi mesager credincios, Tihic, pentru a trimite cele doua epistole ale sale, catre Efeseni si catre Coloseni (Efeseni 6.21,22). Alti frati si oameni ai lui Dumnezeu participau la lucrarile lui si impartaseau subiectele sale de rugaciune: Epafra, care, dupa ce le vorbise despre Domnul colosenilor (cap. 1.7), acum vorbea despre ei Domnului (v. 12), Onisim, Aristarh, Marcu, Luca... si, de asemenea, Dima, cel care la inceput fusese foarte strans legat de lucrare, in timp ce aici este doar pomenit... Ne putem inchipui confuzia lui Arhip auzindu-si numele in scrisoarea citita inaintea Adunarii. Care este aceasta slujba speciala pe care o primise „in Domnul“? Este suficient ca o stiuse el. Iar daca Duhul lui Dumnezeu nu ne precizeaza, este pentru ca fiecare credincios sa-si poata pune propriul nume in locul celui al lui Arhip. Starea dezastruoasa a adunarii din Laodiceea, descrisa in Apocalipsa 3.17, arata ca ea n-a avut niciun profit de pe urma acestei scrisori care i-a fost apoi comunicata si ei (v. 16). A ramas saraca, acumuland alte bogatii si alte

comori decat cele din capitolele 1.27 si 2.2,3. A ramas goala, nestiind sa se imbrace potrivit cu capitolul 3.10,12,14... Domnul sa ne ajute sa tinem cont de avertismentele din Cuvantul Lui, iar acesta sa locuiasca in noi din belsug (cap. 3.16)!

clickbible.org